Naar men meende...

Jan van Buren

Naar men meende...

De geslachtsregisters van Jezus Christus

Naar men meende...

De geslachtsregisters van Jezus Christus

Copyright © Jan van Buren
Redactie: Hugo Bouter
Vormgeving: Jan Paul Spoor
OudeSporen online uitgeverij
Vijfde editie 2022

ISBN/EAN 978-94-91797-25-5
ISBN/EAN 978-94-91797-18-7 (E-book)
NUR 707

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij electronisch of mechanisch, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

‘Geslachtsregister van Jezus Christus, Zoon van David, Zoon van Abraham (...)’.

Mattheüs 1:1:17

‘En Hij, Jezus, begon ongeveer dertig jaar oud te worden, en was, naar men meende, een zoon van Jozef (...)’.

Lukas 3:23-38

Inhoud

Inleiding 9
Verwantschap met voorouders 10
Doel van de geslachtsregisters 14
Driemaal veertien geslachten 16
De gevolgen van zonden van voorouders 17
De troon wankelt 18
De Leviraatswet 20
De Zoon van David 21
De inschrijving 23
Een nazireeër 23
De Nazarener 24
De Spruit 25
De Spruit is de Koning 25
De Spruit is de Knecht 26
De Spruit is waarachtig Mens 26
De Spruit is God Zelf 27
Het Nageslacht van de vrouw 27
Het bewijs is geleverd 28
Over de geboorte van Christus 30
Bijlage 1 35
Bijlage 2 38
Bijlage 3 39
Bijlage 4 41

Inleiding

Er staan heel veel namen opgeschreven in de Bijbel, bekende en onbekende namen. We kunnen ze vinden in hun levensverhaal, of in diverse geslachtsregisters. Ook treffen we opsommingen van personen aan met hun specifieke kenmerken of verrichtingen, zoals namen van Levieten, strijders, helden, bouwers aan de muur, medewerkers in de gemeente etc. Veelal worden deze overgeslagen bij het dagelijks lezen in de Bijbel. We zullen echter ontdekken dat al deze namen en geslachtsregisters van groot belang zijn. Al deze namen zijn gerelateerd aan individuele personen. Kunt u zich eigenlijk een mens zonder naam voorstellen? God onze Schepper zegt: *'Ik heb u bij uw naam geroepen, u bent van Mij'* (Jes. 43:1). Tot hem die God liefheeft en die overwint, zegt de Here Jezus: *'Ik zal op hem schrijven de naam van Mijn God, en Mijn nieuwe naam'* (Openb. 3:12). Bovendien zal de Here Jezus hem *'een witte steen geven, met op die steen een nieuwe naam die niemand weet dan wie hem ontvangt'* (Openb. 2:17).

In de Bijbel worden ook vele namen van God genoemd. Elk van die namen toont een facet van Wie God is. Christus Jezus heeft God op aarde verklaard. *'Daarom heeft God Hem bovenmate verhoogd en heeft Hem een Naam geschonken boven alle naam, opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde zijn, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Here is, tot heerlijkheid van God de Vader*' (Fil. 2:9-11).

Paulus riep Timoteüs ertoe op, dat hij en anderen zich niet moesten bezighouden met verzinsels en eindeloze geslachtsregisters, die meer twistgesprekken opleveren dan door God gewerkte opbouw in het geloof (1 Tim. 1:4). Anderzijds geldt voor de geslachtsregisters in de Bijbel zelf het volgende: *'(…) alles wat eertijds geschreven is, is tot onze onderwijzing eerder geschreven, opdat wij in de weg van volharding en vertroosting door de Schriften de hoop zouden behouden'* (Rom. 15:4).

Verwantschap met voorouders

We willen ons niet bezighouden met geslachtsregisters uit interesse voor de *sibbe,* d.i. de verwantschap, zoals velen dit in onze dagen doen. Zij doen dit om zo te weten wie hun voorouders waren en hun eventuele bijzondere kenmerken. Wanneer wij het geslachtsregister van de Here Jezus lezen, leren wij de namen kennen van de voorouders die Hij bezat als Mens, als zoon van Adam. Echter, van Adam tot en met Noach zijn dit ook ónze gemeenschappelijke voorouders. Van deze eerste tien generaties worden belangrijke bijzonderheden vermeld, waarvan wij veel kunnen leren. Terwijl de mensen rondom hen steeds goddelozer werden, bleven zij God dienen.

Het bestuderen van deze geslachtsregisters is niet bedoeld als sibbekunde, het onderzoek naar de gezamenlijke verwanten; genealogie in ruime zin. Maar het is bedoeld om Gods handelen te laten zien in de geschiedenis van de mens, ondanks zijn falen. We worden opgebouwd in het geloof als we zien, ook door de geslachtsregisters, dat God alles bestuurt en Zijn beloften vervult. Zo zien we hoe het geslacht waaruit de Here Jezus zou geboren worden, niet is uitgestorven en hoe Hij op een wonderlijke wijze na vierduizend jaar als de Zoon des mensen hieruit is geboren. Om deze geschiedenis in beeld te krijgen, behoeven we geen archieven te gaan onderzoeken. We kunnen dit thuis in de Bijbel lezen. Wanneer we als gelovigen de levensverhalen in de Bijbel lezen van onze stamvaders en anderen die voor ons leefden, voelen we ons met hen verwant en doen we, weliswaar anders dan zij die dit uit hobby doen, toch aan sibbekunde. We voelen ons met vorige generaties verwant, doordat we zoveel van hun ervaringen herkennen in ons eigen leven. In het bijzonder voelen we ons verwant met Abraham, hoewel we waarschijnlijk niet tot zijn lijfelijke nakomelingen behoren. Want hij wordt de vader van de gelovigen genoemd. In die zin zijn wij zijn geestelijke kinderen. Door de geschiedenis van Abraham heeft God ook ons geleerd dat we alleen gerechtvaardigd konden worden op grond van geloof, de enige manier om behouden te worden (Rom. 4:11-12; Hand. 13:39; 16:30-31).

We weten ons echter speciaal verbonden met Jezus Christus, *het* Nageslacht van Abraham. Als de laatste Adam is Hij het Hoofd van een nieuw mensengeslacht geworden. De eerste Adam werd tot een levend wezen, een levende ziel, de laatste Adam tot een levendmakende Geest (1 Kor. 15:45-47; Rom. 5:12-21). Tweeduizend jaar geleden maakte God Zichzelf uiterlijk één met de mensen, doordat Christus het lichaam van een Mens aannam. Het Woord is vlees geworden (Fil. 2:7-8; Hebr. 2:14-15; Joh. 1:14). Onze zonden heeft Hij in Zijn lichaam gedragen, toen Hij hing aan het kruis (Hebr. 10:5-14; 1 Petr. 2:24). Uit liefde heeft Hij Zichzelf, door Zijn dood en opstanding, voor eeuwig met ons verbonden (Ex. 21:1-6; Rom. 6:3-5). Door het geloof in Hem zijn wij uit God geboren en hebben wij nieuw leven, het eeuwige leven, ontvangen (Joh. 3:3-18; 17:2-3, 21-23). Toen wij Christus aannamen als onze Redder, nam God ons aan als Zijn kinderen. Hij nam ons aan (*adopteerde* ons) als zonen van Hem (Joh. 1:12; Ef. 1:5; Rom. 8:14-17; Gal; 4:4-6).

Door de Heilige Geest weten we ons heel nauw met Christus verwant, of verbonden. Jezus Christus is het Hoofd, en wij als gelovigen zijn leden van Zijn lichaam, de Gemeente (1 Kor. 12:12; Kol. 1:18; Ef. 1:22-23; 4:4-6). Hij is de Bruidegom, en de Gemeente is de bruid van Christus (Ef. 5:22-32). Doordat wij Hem liefhebben, willen wij Hem meer en beter leren kennen (1 Joh. 4:16-19). Zodat onze verwondering steeds groter wordt, en wij het uitroepen met anderen die Hem als Mens op aarde hebben ontmoet: *'Wie is toch Deze?'* (Luk. 7:49; 9:9). En: *'Hem zij de heerlijkheid in de gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot in alle eeuwigheid. Amen'* (Ef. 3:21).

'God die de wereld had gemaakt (…) maakte uit één bloed heel het menselijk geslacht om op de aardbodem te wonen' (Hand. 17:24, 26). Het geslachtsregister van Genesis 5 begint met Adam, de eerste mens. God sprak met hem en zijn vrouw Eva. Door hun ongehoorzaamheid en zonde kwam er een scheiding tussen God, de Schepper, en de mensen. Vanaf dat moment zou elk mens die werd geboren, moeten sterven. De één als zuigeling, de ander heel oud. In het eerste geslachtsregister in de Bijbel, van Adam tot Noach, lezen we steeds na elke naam, als een refrein: 'En hij stierf' (Gen. 5). Aan de dood, als het loon en het

gevolg van de zonde, ontkomt niemand (Rom. 6:23). En niemand van de bewoners van de wereld, zou zichzelf of zijn broeder metterdaad kunnen verlossen. Hij kan God het losgeld niet geven, de losprijs voor hun leven is immers te kostbaar en zal voor eeuwig ontoereikend zijn (Ps. 49:2, 3, 8, 9).

Mensen verlossen kan alleen God. Daarom moest de Verlosser God zijn. Om mensen te verlossen moest de Verlosser ook werkelijk Mens zijn, een Mens zonder zonde. En daarom werd God in Christus *Mens*!

Hoewel mensen God niet konden zien en Hij niet meer rechtstreeks met hen sprak zoals in de hof van Eden, bleef Zijn oog altijd op hen en hun kinderen gericht (Gen. 6:5; Ex. 2:25; 2 Kron. 16:9; Luk. 1:47, 68). In de volheid van de tijd, ongeveer tweeduizend jaar geleden, openbaarde God Zichzelf op een unieke manier. God werd Mens en Hij kwam daardoor heel dicht bij de mensen (Gal. 4:4). God is geopenbaard in het vlees, en gezien door de engelen en de mensen. God ging nu spreken door de Zoon (1 Tim. 3:16; Hebr. 1:1). De mensen hoorden God nu rechtstreeks spreken, en zij konden Hem zien, Hem zelfs aanraken (1 Joh. 1:1-3). Hij werd Immanuël genoemd, dat betekent: *'God met ons'* (Matt. 1:23). In tegenstelling tot alle andere mensen was Hij de enige Mens, die geboren werd en niet behoefde te sterven. Door toch te sterven en op te staan uit de dood, heeft Hij de macht van de zonde, de duivel en de dood overwonnen (1 Joh. 1:2; 3:5, 8; 2 Tim. 1:10).

In de geslachtsregisters van de Here Jezus zien wij allerlei mensen, ieder met zijn eigen identiteit. Ook uit allerlei milieus. Je zou het kunnen noemen een doorsnee van elke generatie. Er waren er die God zochten, maar velen keerden zich steeds verder van Hem af. In de geslachtsregisters komen we ook de namen tegen van Rachab en Ruth, vrouwen die wij hier niet hadden verwacht. Zij behoorden niet tot het volk Israël (Hebr. 11:31; Jak. 2:25; Ruth 1:16, 22; 4:13-22). En zij hadden als zodanig geen recht op de zegen, die God specifiek aan Israël had beloofd. Deze vrouwen nemen zelfs een bijzondere plaats in het geslachtsregister van de Zoon van David in. Het waren vrouwen met een groot geloof in de machtige God. Ook wij, gelovigen uit de heidenen, die evenals zij ver van God waren, mogen door genade weten dat onze

namen staan opgeschreven in de hemelen (Luk. 10:20). Wij lezen in deze registers ook over Batseba, een vrouw waarmee David overspel pleegde; en het gevolg was dat beiden door de zonde hun geest en lichaam verontreinigden (2 Sam. 11:2-5). Maar wie van ons heeft nooit een onreine gedachte gehad of een onreine daad verricht, en wie heeft geen reiniging van zonde nodig? (Job 15:14-15; Ps. 51:3-9).

Wij voelen ons ook verwant met Noach, die genade vond in Gods ogen. Noach betekent: *'rust, troost'*. Zijn gelovige vader Lamech had hem deze naam gegeven, omdat hij wist dat *het* kwam na de dood van grootvader Metuselach. Diens naam betekent: *'het komt'*. En het oordeel dat God over de hele aarde had aangekondigd, kwam inderdaad! Noach was niet beter dan zijn tijdgenoten. Maar alleen van hem lezen we dat hij genade vond in de ogen van de HERE (Gen. 6:8; Hebr. 11:7). Allen die erkennen dat zij het oordeel verdienen en zoeken naar genade, vinden rust bij de Here Jezus – van Wie de ark een beeld is. Zoals Noach werd gespaard voor het oordeel van de zondvloed, zo worden wij gespaard voor het oordeel dat nog komt over de wereld (1 Petr. 3:20).

Ten slotte noemen we Jechonia. Zijn naam wordt vermeld ongeveer op de helft van de periode tussen David en Christus. Zijn naam betekent: *'Jahweh richt op'*. Vanwege zijn zonden was hij gevangengenomen en in ballingschap naar Babel weggevoerd. Na vele jaren gevangenschap ontving hij gratie, en verwekte hij na zijn vrijlating een kind. Jeremia had voorzegd dat hij geen kinderen zou krijgen. Opmerkelijk is dat dit kind een naam kreeg, die zowel aan mannelijke als vrouwelijke nakomelingen werd gegeven. De naam Assir betekent: *'gevangene'*. Dit is een heel toepasselijke naamgeving door iemand die een gevangene was geweest en gratie had ontvangen, die door God was opgericht (2 Kon. 25:27-30). Wij voelen ons met Jechonia verwant, want ook wij waren gevangenen in velerlei opzicht. Doordat wij ons met berouw over onze schuld tot God hebben bekeerd, heeft Hij ook ons gratie (d.i. genade) geschonken en zijn wij in de geestelijke vrijheid gesteld door Jezus, onze Here (Rom. 6:17-22).

Van Adam tot Noach was de wereldbevolking één grote familie. Na de zondvloed ontstonden de volkeren (Gen. 10:32). Ongeveer tweeduizend

jaar nadat God Adam had geschapen, en ca. tweeduizend jaar vóór Christus, riep God Abram uit de volkerenwereld en bracht hem in het land Kanaän. Hij werd de stamvader van het volk Israël, waaruit de Messias is geboren (Gen. 12:1). Tot de geboorte van Christus zien we door al die generaties heen, in de namen van de geslachtsregisters, de rode draad van Gods genade en geduld lopen, maar bovenal van Gods liefde voor de mensen. De namen die zij van hun ouders kregen, hadden veelal een mooie betekenis. Hiermee drukten zij een positieve toekomstverwachting voor hun nakomelingen uit. Helaas deden velen hun naam geen eer aan. De betekenis van sommige namen is onduidelijk, van anderen staat de betekenis erbij vermeld.

Al de mensen die werden geboren, hadden dit gemeenschappelijk: zij waren ver van God, en door de zonde verontreinigd. Zij waren gevangen in de macht van de zonde en hadden genade nodig. En wij, nadat wij ons tot God hebben bekeerd, belijden het ootmoedig en zeggen in verwondering met de woorden van Paulus: *'ook wij waren voorheen onverstandig, ongehoorzaam, dwalend, verslaafd aan allerlei begeerten en hartstochten, levend in slechtheid en afgunst, hatelijk en elkaar hatend. Maar toen de goedertierenheid van God, onze Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen verschenen is, maakte Hij ons zalig, niet op grond van werken van rechtvaardigheid die wij gedaan zouden hebben, maar vanwege Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing door de Heilige Geest (...) opdat wij, gerechtvaardigd door Zijn genade, erfgenamen zouden worden overeenkomstig de hoop van het eeuwige leven'* (Tit. 3:3-7).

Doel van de geslachtsregisters

'Maar ontwijk dwaze vragen, geslachtsregisters' (Tit. 3:9). In deze vermaning gaat het uiteraard niet om de bijbelse registers. Door middel van nauwkeurig bijgehouden geslachtsregisters kon men in Israël zijn afkomst verklaren. Dit was bijvoorbeeld nodig om het bewijs te leveren

dat men tot de priesterlijke familie behoorde, of om het erfrecht van stammen en families aan te tonen (Ezra 2:62).

In de Bijbel vinden we twee geslachtsregisters van de Here Jezus. Die zijn allebei nodig om aan te tonen dat Hij de Zoon van God en de beloofde Messias, de Christus was. Het geslachtsregister van Jezus Christus omvat een periode van wel vierduizend jaar, en is hiermee het langst bekende geslachtsregister. Van Adam via Nathan – Resa – Maria, tot en met Christus volgens de burgerlijke lijn, tellen we vijfenzeventig generaties. En van Adam via Salomo – Abihud – Jozef tot en met Christus, volgens de koninklijke lijn, tellen we zesenzestig generaties.

De afkomst van Jezus Christus als het beloofde Nageslacht, geboren uit een vrouw (Gen. 3:15; Gal. 4:4), wordt door Mattheüs en Lukas beschreven. Door Mattheüs wordt in hoofdstuk 1:1-17 het geslachtsregister beschreven van Jozef, de man van Maria, uit wie Jezus, die Christus genoemd wordt, geboren is. Mattheüs laat de koninklijke afkomst zien van de Messias. Dit evangelie begint met Jezus Christus, de Zoon van koning David, de Zoon van Abraham, waaruit eenmaal 'de Koning' geboren zou worden. Daarna worden de generaties genoemd van Abraham tot Christus. God had Abraham, de stamvader van de Israëlieten, beloofd dat in hem en door zijn Nageslacht eenmaal alle volken op aarde gezegend zouden worden (Gen. 12:3; 17:16; 22:18; Gal. 3:8, 16).

Lukas beschrijft in hoofdstuk 3:23-30 van zijn evangelie de burgerlijke afkomst van de Here Jezus, via de lijn van Maria. Hij begint met de woorden: *'En Hij, Jezus (…) was, naar men meende, een zoon van Jozef, de zoon van Eli'* (Maria was de dochter van Eli). Dit geslachtsregister gaat helemaal terug tot Adam, de zoon van God. Na David zien we het geslachtsregister splitsen in twee lijnen: in de nakomelingen van Salomo, de vierde zoon van David, en in de nakomelingen van Nathan, de derde zoon van David (zie Matt. 1:6; Luk. 3:31; zie Bijlage 1 op pagina 35). Tijdens de Babylonische wegvoering komt het geslacht van Salomo en dat van Nathan weer bij elkaar. Na de ballingschap in Babel, na drie generaties, splitst dit geslacht zich opnieuw in twee lijnen. Door het huwelijk van Jozef en Maria komen ook deze beide linies weer bij

elkaar. Doordat de lijn van Jozef en die van Maria afzonderlijk worden beschreven, bevatten deze geslachtsregisters verschillende namen.

Driemaal veertien geslachten

In deze geslachtsregisters komen we enkele schijnbare tegenstrijdigheden tegen. Volgens Mattheüs 1:17 zijn het van:

1. Abraham tot David *veertien* geslachten;
2. David tot de Babylonische wegvoering *veertien* geslachten;
3. de Babylonische wegvoering tot Christus *veertien* geslachten.

Als we het geslachtsregister van Mattheüs 1 vergelijken met de nakomelingen van David in 1 Kronieken 3, dan tellen we in dit laatste register zeventien generaties van David tot de Babylonische wegvoering, terwijl Mattheüs veertien generaties noemt. Van de Babylonische wegvoering tot op Christus tellen we in het Mattheüs-evangelie niet veertien, maar slechts dertien generaties. We zullen nagaan wat waarschijnlijk de oorzaak is dat de aantallen generaties in de registers niet met elkaar overeenstemmen.

God had namelijk nadrukkelijk aan het volk Israël geboden: *'U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben. U zult voor uzelf geen beeld maken, geen afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde is of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen en die niet dienen, want Ik, de HERE, uw God, ben een na-ijverig God, die de misdaad van de vaderen vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten'* (Ex. 20:3-5).

Jehoram en Athalia hebben dit gebod van God op zeer grove wijze overtreden. God brengt de zonden van dit goddeloze koningspaar in herinnering, doordat Hij de namen van hun nakomelingen tot in het vierde geslacht niet opneemt in het geslachtsregister van de grote Koning van Israël. De namen van Ahazia, Joas en Amazia ontbreken in

de tweede reeks van het geslachtsregister van Mattheüs 1. In de derde reeks dreigde het koninklijke geslacht van David uit te sterven door het ontbreken van een nakomeling.

De gevolgen van zonden van voorouders

Josafat, de koning van Juda, ging huwelijksbanden aan met Achab, de koning van Israël. Want zijn zoon Jehoram trouwde met Athalia, de dochter van Achab en Izebel. Dit had vreselijke gevolgen voor zijn familie. Jehoram doodde bij zijn troonsbestijging al zijn broers. Van hem wordt gezegd: *'hij deed wat kwaad was in de ogen des Heren'*. Hij maakte offerhoogten en verleidde Juda tot afgoderij. Maar vanwege het verbond dat de HERE met David had gesloten om hem en zijn zonen voortdurend een lamp te geven, verdierf Hij het geslacht van David niet. Wel stierf Jehoram na acht jaar aan een vreselijke ziekte, onbetreurd (2 Kron. 18:1; 21:1-20). Daarna werd zijn zoon Ahazia koning. Deze zocht steun bij zijn oom Joram, de koning van Israël, maar dit werd zijn ondergang. Want toen Jehu aan de macht kwam, roeide hij niet alleen het hele huis van Achab uit; ook neef Ahazia die bij oom Joram op bezoek was, werd gedood (2 Kron. 22:6-9).

Toen Athalia, de moeder van Ahazia, hoorde dat haar zoon dood was, roeide zij in grote woede het hele koninklijke geslacht van Juda uit. Alleen haar kleinzoontje Joas ontkwam. Zijn tante Josebat, de zuster van Ahazia (de vrouw van de priester Jojada), wist haar éénjarig neefje, prins Joas – het zoontje van Ahazia – te ontvoeren naar een veilige plek (2 Kon. 11:1-3; 2 Kron. 22:10-12). Op zevenjarige leeftijd werd Joas tot koning uitgeroepen. Het zwaard week echter niet van het huis van David, want veertig jaar later werd ook Joas vermoord (2 Kon. 12:1; 2 Kron. 24:1, 25).

Na hem regeerde zijn zoon Amazia. Als bijzonderheid wordt van hem vermeld dat hij wel de moordenaars van zijn vader doodde, maar niet de kinderen van de moordenaars. Hij deed zoals geschreven staat in de

wet, in het boek van Mozes, waar de HERE het voorschrift had gegeven: *'de kinderen mogen niet ter dood gebracht worden om de zonden van hun vaders, maar ieder zal om zijn eigen zonde ter dood worden gebracht'* (2 Kron. 25:1-4).

De troon wankelt

Rond de Babylonische wegvoering wankelde opnieuw de troon van David. Nadat de vrome koning Josia stierf, werd zijn oudste zoon Joahaz op drieëntwintigjarige leeftijd koning. Hij regeerde slechts drie maanden en werd daarna gevangengenomen, en weggevoerd door farao Necho naar Egypte. Daar stierf hij kinderloos. In zijn plaats stelde de farao zijn broer Eljakim of Jojakim (= *God richt op)* als koning aan. Deze regeerde elf jaar in Jeruzalem en hij deed wat kwaad was in de ogen van de HERE. Intussen had Nebukadnezar, de koning van Babel, de macht in het Midden-Oosten overgenomen en hij onderwierp Jojakim. Drie jaar na deze machtswisseling kwam Jojakim in opstand tegen Nebukadnezar, en stierf.

Na hem werd zijn zoon Jojachin, ook wel Jechonia of Chonia genoemd, op achttienjarige leeftijd koning. Hij deed wat slecht was in de ogen van de HERE, overeenkomstig alles wat zijn vader gedaan had. Nadat ook hij slechts drie maanden had geregeerd, werd hij weggevoerd naar Babel en gevangengezet (2 Kon. 24:6-16; 2 Kron. 36:9-10).

Vervolgens stelde de koning van Babel de oom van Jojachin, Mattanja (= *geschenk van God),* de derde zoon van Joas, tot koning aan. Zijn koningsnaam werd Zedekia (= *mijn gerechtigheid is Jahweh*). Deze laatste koning van Juda deed zijn naam evenmin eer aan. Evenals zijn broer en neven diende hij de afgoden. Hij luisterde niet naar de profeet Jeremia en weigerde zich te bekeren. Nadat Jeruzalem door Nebukadnezar was belegerd en verwoest, werden zijn beide zonen voor zijn ogen gedood. Daarna werden hem de ogen uitgestoken en

verbleef hij tot de dag van zijn dood in de gevangenis te Babel (2 Kon. 24:18 - 2 Kon. 25:21; 2 Kron. 36:11-21; Jer. 52:1-11).

Maar God zorgde ervoor dat het koningshuis van David niet uitstierf, want eens zou uit de afgehouwen tronk van Isaï de Messias worden geboren. In de gevangenis in Babel verbleef namelijk nog steeds Jojachin. Nadat hij zevenendertig jaar gevangen had gezeten, kreeg hij gratie van Evil-Merodach, de koning van Babel, bij diens troonbestijging; en hij werd uit de gevangenis ontslagen. Bovendien werd hij als een gunsteling van de koning behandeld (2 Kon. 25:27-30). Het koningshuis van Israël had gefaald, maar *'Jahweh vestigt'* het; want dit is de betekenis van de naam Jojachin.

Rond de Babylonische wegvoering worden we met vier schijnbare tegenstellingen geconfronteerd in de geslachtsregisters. Met name in verband met de afstamming van Sealtiël en zijn nageslacht. Wie is de vader van Sealtiël, en had hij een zoon? Wie is de veertiende ontbrekende afstammeling in de derde reeks in het geslachtsregister in het Mattheüs-evangelie?

Ook over Jojachin (Jechonia), worden twee schijnbare tegenstrijdigheden vermeld. Jeremia had geprofeteerd over Chonia, de zoon van Jojakim:

De eerste tegenstelling: '*Schrijf deze man in als kinderloos*' (…). *'Niemand van zijn nageslacht zal immers voorspoedig zijn'.*

De tweede tegenstelling: *'Hij – en zijn nageslacht – zijn weggeslingerd naar een land dat zij niet kenden'* (Jer. 22:24-30).

In 1 Kronieken 3:17 (HSV) vinden we een heel bijzondere uitdrukking. De zoon van Jechonia was Assir, en diens zoon Sealtiël (= *ik heb gevraagd aan God*). De naam Assir (= *gevangene)* komt zowel voor als vrouwelijke en mannelijke naam. Het is heel aannemelijk dat Jechonia, na zijn vrijlating uit de gevangenis, Assir heeft verwekt: deze dochter is geboren nadat haar vader was gestorven. Jechonia is dan kinderloos gestorven maar heeft toch een nageslacht dat in ballingschap leeft. Hiermee zijn de eerste twee schijnbare tegenstrijdigheden verklaard.

De derde schijnbare tegenstrijdigheid is: wie is de vader van Sealtiël? Volgens het geslachtsregister in Lukas 3:27 is dit Neri, uit de burgerlijke lijn. Maar volgens het geslachtsregister in Mattheüs 1:12 is Jechonia, uit de koninklijke lijn, de vader van Sealtiël. Dit betekent dat, voordat Sealtiël en Zerubbabel waren geboren, het geslacht van Nathan en dat van Salomo *na Jechonia* weer bij elkaar zijn gekomen! Dit is alleen mogelijk wanneer Assir met Neri is getrouwd. Omdat vrouwen niet als stamhouder in een geslachtsregister worden vermeld, is Assir de ontbrekende veertiende afstammeling in het geslachtsregister in Mattheüs 1. Hoewel Sealtiël de kleinzoon is van Jechonia, wordt hij de zoon van Jechonia genoemd.

Vergelijkbaar hiermee is wat wordt gezegd van de Here Jezus. In Lukas 3:23 wordt Jezus de zoon van Eli genoemd; Eli was echter de vader van Maria en Jezus dus de kleinzoon van Eli. Neri was een ver familielid van Assir uit het geslacht van Nathan, uit de stam van haar vader. Door het huwelijk van Assir en Neri bleven haar nakomelingen het erfrecht van haar vader Jechonia behouden. Dit erfrecht was ingesteld na een vraag van de dochters van Zelafead (Num. 27:7; 36:6-7).

De Leviraatswet

De vierde schijnbare tegenstrijdigheid in de geslachtsregisters is de vraag: wie was de vader van Zerubbabel? Zowel Lukas als Mattheüs noemen Zerubbabel ‘de zoon van Sealtiël’. Maar volgens 1 Kronieken 3:17-19 is Pedaja (= *God bevrijdt*), een broer van Sealtiël, de vader van Zerubbabel. Een oplossing is dat hier de zogenaamde Leviraatswet, het zwagerhuwelijk, is toegepast. In Israël bestond de verplichting, wanneer een gehuwde man was gestorven en geen kinderen naliet, dat een nabestaande (veelal een broer) met de weduwe trouwde. De eerste zoon die geboren werd, stond dan op naam van de overledene en kreeg diens rechten en werd zijn zoon genoemd. Zodat de naam van de gestorvene niet uit Israël werd uitgewist, hoewel deze zoon niet door

hem was verwekt (Deut. 25:5-10; Gen. 38:8). Omdat Sealtiël en Pedaja beiden worden genoemd, is het aannemelijk dat Sealtiël kinderloos is gestorven en zijn broer Pedaja met zijn weduwe is getrouwd.

Zerubbabel (= *spruit uit Babel*) werd volgens de profetie in Jeremia 22:30 geen troonopvolger van de koningen van vóór de ballingschap. Wel keerde hij na de ballingschap met andere leiders terug naar Juda en werd hij landvoogd (Ezra 2:2; 3:2; Hag. 1:1). Zijn zoon Rhesa (= *haast*) werd de stamvader van Maria, de moeder van de Here Jezus. En zijn andere zoon Abihud (= *mijn Vader is Hij*), de stamvader van Jozef, de man van Maria.

De Zoon van David

Volgens de profetieën zou de Messias worden geboren uit een maagd, uit het geslacht van David (Jes. 7:14). Hoewel Maria uit het geslacht van David was, stamde zij niet uit de geslachtslijn waaruit de koningen werden geboren. Dus als Zoon van Maria had Jezus geen rechten op de troon van David. Op wonderlijke wijze bestuurde God het zo, toen Jezus uit Maria werd geboren, dat Hij toch de wettige erfgenaam van Davids troon was, doordat zij was ondertrouwd met de man die wel recht had op de troon! Het geslachtsregister van Mattheüs toont aan dat Jozef, als zoon van David, dit recht bezat. Daardoor had Jezus, als wettige zoon en erfgenaam van Jozef, recht op de troon van David.

Hoewel men meende dat Jezus de zoon van Jozef was, was Hij niet naar het vlees de zoon van Jozef (Matt. 13:55; Luk. 3:23; Joh. 6:42). Hij was Gods Zoon, door de Heilige Geest verwekt in de moederschoot van de maagd Maria (Luk. 1:35). Was Hij wel naar het vlees de zoon van Jozef geweest, dan had Hij nooit de Heiland kunnen zijn. Dan was, zoals bij alle andere mensen, ook op Hem van toepassing geweest: '*In ongerechtigheid ben ik geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen'* (Ps. 51:7).

In Zijn mensheid was Jezus de Zoon van Maria, het Nageslacht van de vrouw. Het burgerlijke geslachtsregister in Lukas 3 toont dat Maria een afstammeling was van David. In dit geslachtsregister zien we de Zoon des mensen, en als zodanig was Hij verbonden met het hele menselijke geslacht. Maar David noemde Degene die eens uit hem zou worden geboren: *'mijn Here'* (Ps. 110:1).

Nadat Jezus was geboren, maakten de herders overal het woord bekend dat hun over dit Kind door de engelen was verteld. En allen die het hoorden, verwonderden zich (Luk. 2:18). Veertig dagen erna werd Jezus naar Jeruzalem gebracht om Hem in de tempel aan de HERE voor te stellen. Simeon en Anna herkenden Hem onmiddellijk als de Messias, de Zaligmaker. Anna was een bekende profetes. Vele jaren hadden de tempelbezoekers haar elke dag in de tempel zien bidden en voortdurend God zien dienen. Vanaf het moment dat zij dit Kind had gezien, beleed zij Hem als haar Here en sprak zij over Hem tot allen die de verlossing in Jeruzalem verwachtten (Luk. 2:38). Toen de wijzen uit het Oosten in Jeruzalem waren gekomen om de pasgeboren koning van de Joden te zien en te aanbidden, raakte Herodes in verwarring en heel Jeruzalem met hem (Matt. 2:2-3). Toen Nathanaël Jezus ontmoette, herkende hij Hem onmiddellijk als de Zoon van God en de Koning van Israël (Joh. 1:47).

Het recht van de Here Jezus op de titel 'Zoon van David', werd door velen van het volk niet betwijfeld. Velen spraken Hem aan als de Zoon van David, o.a. de blinden (Matt. 9:27; 20:31), de Kananese vrouw (Matt. 15:22), menigten die genezingen zagen (Matt. 12:23). Door een grote menigte Joden werd Hij bij de intocht in Jeruzalem ook als zodanig bejubeld (Matt. 21:9). En door de kinderen in de tempel (Matt. 21:15). De tekenen die Hij verrichtte, bewezen dat Hij werkelijk de Messias was (Joh. 20:30; Hand. 2:22). Zijn tijdgenoten moesten erkennen dat vele profetieën die op de Messias betrekking hadden, in vervulling waren gegaan (Luk. 24:44).

Hoewel Zijn wonderlijke geboorte bekend was, lasterden de Farizeeën dit en suggereerden zij dat Hij uit een buitenechtelijke relatie, uit hoererij, was geboren (Joh. 8:41). De Farizeeën, die de Schrift goed

kenden, moesten in een gesprek met Jezus erkennen dat Hij de Zoon van David, de Christus, was. Dit weigerden zij echter uit te spreken (Matt. 22:41-44). Ook Zijn broers, die Hem van dichtbij kenden en zagen dat Hij totaal anders was dan zij, geloofden niet dat Hij de Messias was (Joh. 7:3, 5). Na Zijn opstanding uit de dood zijn hun ogen en de ogen van vele anderen geopend, en is Hij door hen in waarachtig geloof als hun Redder aangenomen (Hand. 1:14; 2:41; 4:4; 5:14; 6:1, 7; 12:24).

De inschrijving

Geologische vondsten wijzen erop dat de Romeinen onder keizer Augustus ermee begonnen waren om de veertien jaar een 'inschrijving' (een volkstelling met het oog op belastingheffing) te houden. In de tijd rond de geboorte van Christus vond deze eerste inschrijving plaats. Op bevel van keizer Augustus moest iedere onderdaan in zijn rijk worden ingeschreven in een register in de stad, waar hij van oorsprong thuishoorde. Jozef en Maria behoorden beiden, zoals we reeds eerder zagen, tot het geslacht van David; maar zij woonden in Nazareth. Om die reden moesten zij ingeschreven worden in Bethlehem. Zo werd keizer Augustus door God gebruikt om de Messias in Bethlehem geboren te laten worden, op de plaats die door God was bepaald (Mi. 5:1; Luk. 2:1-7). Bovendien moest voor de Joden zwart op wit worden vastgesteld dat Jezus, de Zoon van Jozef en Maria, van David afstamde.

Een nazireeër

Nazireeër, in het Hebreeuws *Nazir,* is afgeleid van het stamwoord Nazar, wat zich afzonderen betekent. Een nazireeër betekent: *'een gewijde'*. Het was iemand die zich verbond om een van de wereld afgezonderd leven te leiden en zich onverdeeld aan de dienst van God te wijden. Dit kon zijn voor een bepaalde tijd, of voor het leven. Gedurende

deze periode mocht de nazireeër geen wijn of sterke drank drinken en liet hij, als uiterlijk teken van toewijding, zijn haar groeien. Als een nazireeër zondigde, dan moest hij zijn hoofdhaar, het teken van zijn nazireeërschap, afscheren en een offer brengen voor zijn reiniging (Num. 6).

Simson, Samuël en Johannes de Doper waren nazireeërs voor hun leven (Richt. 13:5, 14; 1 Sam. 1:11; Luk. 1:15). Nazireeërs waren zwakke beelden van de Here Jezus. De Here Jezus dronk echter wijn, en was uiterlijk niet herkenbaar aan het lange haar. Maar Hij was de enige Mens die Zijn hele leven, zonder één zondige daad of gedachte, volkomen afgezonderd voor God leefde en Hem volkomen toegewijd diende (Joh. 14:30).

De Nazarener

De Here Jezus was in dubbele zin een Nazarener, want de betekenis van deze naam is: *behoud of bewaring.* In Nazareth had God enkele personen van koninklijke afkomst uit het geslacht van David bewaard. De koninklijke tak had in Jeruzalem moeten regeren, maar woonde in een verachtelijke stad. Niet in Judea, maar in het verachtelijke Galilea. Hoe men neerkeek op deze stad, blijkt uit de woorden van Nathanaël: *'Kan uit Nazareth iets goeds komen?'* (Joh. 1:47).

De betekenis van de naam Nazareth is: *twijg*, *scheut* of *spruit.* Dit voert ons naar Jesaja 11:1, waar we lezen: '*Want er zal een Twijgje opgroeien uit de afgehouwen tronk van Isaï, en een Loot uit zijn wortel zal vrucht voortbrengen'.* Het geslacht van David was een dode tronk geworden. God had de koninklijke lijn afgehouwen, omdat zij Hem niet trouw waren gebleven. Na de ballingschap werd het koningschap van David niet hersteld. Toch zal een scheut uit de wortels van de afgehouwen tronk vrucht dragen. De Here Jezus is geboren. Hij is gestorven, opgestaan uit de dood en teruggekeerd naar de hemel. Maar Hij komt terug en zal als Koning regeren in een rijk van vrede. De Here God zal Hem de troon van

Zijn vader David geven (Jes. 32:1, 15-18; Luk. 1:32). Hij is zelfs meer dan een *nakomeling* van David, want Hij wordt de *wortel* (de oorsprong) van Isaï genoemd (Jes. 11:1; 53:2). *'Het welbehagen van de HERE zal door Zijn hand voorspoedig zijn'* (Jes. 53:10).

Omdat Jozef en Maria in Nazareth woonden, werd de engel Gabriël naar het land van Zebulon en Nafthali gezonden, om daar aan een maagd de geboorte van de Messias aan te kondigen (Luk. 1:26-38; Jes. 8:23). Een Nazarener was dus een inwoner van Nazareth, maar dit heeft met het begrip nazireeër verder niets te maken. Het woord komt alleen in het Nieuwe Testament voor, en het wordt gebruikt om de geringe afkomst van Christus aan te duiden. Nadat Jozef en Maria en het Kind voor Herodes uit Bethlehem moesten vluchten naar Egypte, vestigden zij zich na de dood van Herodes in Nazareth, zodat Hij een Nazarener genoemd kon worden (Matt. 2:13-15, 19-23).

De Spruit

In het Oude Testament wordt Jezus Christus op verschillende plaatsen aangekondigd als 'de Spruit', of een Rijsje dat ontspruiten zal. De schrijvers van de evangeliën beschrijven Hem allemaal vanuit een verschillende invalshoek. Elk van hen beschrijft ook Zijn afkomst, al dan niet met een geslachtsregister.

De Spruit is de Koning

In Jeremia 23:5 lezen we de aankondiging: *'Zie, er komen dagen, spreekt de HERE, dat Ik voor David een rechtvaardige SPRUIT zal doen opstaan. Hij zal als Koning regeren en verstandig handelen, Hij zal recht en gerechtigheid doen op de aarde. In Zijn dagen zal Juda verlost worden en Israël zal onbezorgd wonen. Dit zal Zijn naam zijn waarmee men*

Hem noemen zal: de HERE ONZE GERECHTIGHEID'. Het koningschap van het huis van David had gefaald. In contrast daarmee kondigde Jahweh door de profeten de Koning aan, die wel gerechtigheid zou brengen.

Mattheüs, die eerst een andere koning diende, beschrijft het karakter van de Koning; hij begint met een geslachtsregister om Zijn wettige afstamming te bewijzen. Israël heeft zijn Koning in het verleden verworpen. Ondanks deze verwerping zal straks de volledige vervulling van de profetieën plaatsvinden. De Koning komt! (Joh. 19:15; Zach. 9:9; Openb. 19:6).

De Spruit is de Knecht

Als Knecht werd de Spruit aangekondigd in Zacharia 3:8, waar we lezen: *'(…) want zie, Ik zal Mijn Knecht, de SPRUIT, doen komen'*. Door Jesaja wordt het volk Israël 'de dienaar' of 'de knecht des Heren' genoemd (Jes. 41:8; 42:19; 43:10; 44:1, 21, 26; 48:20). Deze knecht heeft gefaald; en daarom kondigde de HERE *Zijn* Knecht aan, in Wie Hij Zichzelf zou verheerlijken (Jes. 42:1; 49:3, 5, 6, 7; 50:4-11; 52:13; 53:11).

Marcus, die eerst een onnutte dienstknecht was, beschrijft deze gehoorzame Knecht. Voor een dienstknecht is de afkomst niet zo belangrijk. Daarom volstaat Marcus met de aankondiging van de Dienstknecht/Profeet met de woorden: *'Jezus Christus, de Zoon van God'* (Marc. 1:1). Voor een dienstknecht is het van belang wie zijn Opdrachtgever is.

De Spruit is waarachtig Mens

In dit karakter werd Christus ook aangekondigd in Zacharia 6:12-13, waar wij lezen: *'Zo zegt de HERE van de legermachten: Zie, een Man – Zijn Naam is SPRUIT – zal uit Zijn plaats opkomen, en Hij zal de tempel*

van de HERE bouwen. Hij zal met majesteit bekleed zijn, Hij zal zitten en heersen op Zijn troon. Hij zal Priester zijn op Zijn troon'. Christus is de ware Melchisedek, de Priester-Koning, die de aarde een volkomen vrede volgens het plan van God zal geven.

In dit geslachtsregister in het evangelie van Lukas zien we het voorgeslacht van de Here Jezus als Mens. Zowel Adam als de Here Jezus zijn uit de hand van God voortgekomen. Lukas de arts, die zoveel kwalen en gebreken bij mensen zag, beschrijft deze volmaakte Mens.

De Spruit is God Zelf

In het Oude Testament treffen we niet één profetie aan, die in directe bewoordingen zegt dat de Spruit God Zelf is. Wel zegt Jesaja: *'Op die dag zal de SPRUIT van de HERE tot een heerlijk sieraad zijn'* (Jes. 4:2). Als God is Hij van eeuwigheid, en als zodanig kan Hij niet als de *SPRUIT* worden aangeduid. Toch wordt, zonder deze uitdrukking te gebruiken, de Godheid van de Here Jezus aangegeven door de profeet: *'(…) men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raadsman, Sterke God. Eeuwige Vader, Vredevorst'* (Jes. 9:5). En: *'(…) Zie, uw God! Zie de Here HERE! Met kracht zal Hij komen'* etc. (Jes. 40:9-11).

Johannes, die aanlag in de schoot van de Here Jezus, beschrijft Hem als de eeuwige Zoon, die in de schoot van de Vader is (Joh. 20:31; 1:1; 5:17, 18; 8:58; 14:9). In dit evangelie missen we een geslachtsregister. Hoe zou men van de Zoon van God een geslachtsregister kunnen geven? Hij die vanaf het begin *was* (niet: *werd*) (Joh.1:1)!

Het Nageslacht van de vrouw

In de hof van Eden had God reeds voorzegd dat het Nageslacht van de vrouw de kop van de slang zou vermorzelen. Aan Noach maakte God

duidelijk dat het geslacht van Sem de drager van de zegenrijke beloften van God was. Aan Abraham beloofde God dat zijn zoon Izak degene was in wie alle volken gezegend zouden worden. Daarna openbaarde God aan Jakob, dat de Verlosser uit Juda zou voortkomen. Ten slotte werd het geslacht van David aangewezen. Hieruit is de grote Zoon van David, de Messias geboren (Gen. 3:15; 9:26; 22:18; 49:10). *'Daar zal Ik voor David een hoorn doen opkomen en voor Mijn Gezalfde een lamp gereedmaken' (…) 'maar op hem zal zijn diadeem schitteren'* (Ps. 132:11, 17, 18).

In verband met de komst van de Messias werd over Hem geschreven: *'Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien. Zij die wonen in het land van de schaduw van de dood, over hen zal een licht schijnen. Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder. En men noemt Zijn Naam: Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst'* (Jes. 9:1, 5).

Het bewijs is geleverd

Het Oude Testament geeft in ongeveer 330 verschillende profetieën een nauwkeurige profielschets van Jezus Christus, de Messias. De tekenen en wonderen die Hij verrichtte, bewezen dat Hij de grote Zoon van David was, de Koning van Israël. Bovendien bewees Jezus Christus, die wat het vlees betreft, geboren is uit het geslacht van David, door Zijn opstanding uit de doden de Zoon van God te zijn (Rom. 1:3-4).

Daarbij laten de geslachtsregisters in het Nieuwe Testament ons zien dat Jezus van Nazareth, geboren te Bethlehem, de beloofde Zoon, de Wortel en het Nageslacht van David is, en ook de blinkende Morgenster (Luk. 2:1-20; Joh. 7:41-43; 2 Tim. 2:8; Openb. 22:16).

Toen de eerste mens werd geboren, riep zijn moeder hoopvol uit: *'ik heb een man van de Here gekregen'*. Ze noemde hem Kaïn (= *verwerven*). Maar hij werd de moordenaar van zijn eigen broer (Gen. 4:1). Ongeveer

drieduizend jaar later heeft God David verwekt als koning; en de Schrift getuigt van hem met de woorden: *'Ik heb David, de zoon van Isaï gevonden, een man naar Mijn hart, die alles zal doen wat Ik wil. Uit zijn nageslacht heeft God voor Israël, volgens de belofte, de Zaligmaker Jezus doen voortkomen. De belofte aan de vaderen gedaan, is vervuld door Jezus te verwekken, zoals in de tweede psalm geschreven staat: U bent Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt'* (Hand. 13:22-23, 32-33).

David is een type van Christus. De Here Jezus is de Man naar Gods hart, die *altijd* de wil van God deed. De reus Goliath bespotte het leger van de levende God veertig dagen lang, en hij schreeuwde: *'Stuur mij een man om met mij te strijden'* (1 Sam. 17:8, 10, 23). Toen kwam David op voor de eer van God, en hij overwon de reus met diens eigen zwaard. De Here Jezus was de Man, die als geen ander opkwam voor de eer van God. Na veertig eeuwen overwon Hij de satan, de grote tegenstander van God, de mensenmoordenaar vanaf het begin. Uit liefde voor Zijn vijanden gaf Hij Zijn leven.

Op Gods tijd werd de Mens Jezus Christus, de Redder, geboren: *'Toen de ouders het Kind Jezus binnenbrachten (in de tempel), nam Simeon het in zijn armen, loofde God en zei: (…) mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien, die U bereid hebt voor de ogen van alle volken; (…) en tegen Maria, zijn moeder, zei hij: Zie, dit Kind is bestemd tot val en opstanding van velen in Israël en tot een teken dat tegengesproken zal worden, – ook door uw eigen ziel zal een zwaard gaan – opdat de overwegingen uit veel harten openbaar worden'* (Luk. 2:22-35).

Op Golgotha is de strijd gestreden. Zacharia profeteerde reeds: *'Zwaard, ontwaak tegen Mijn Herder en tegen de Man die Mijn Metgezel is, spreekt de Here der legermachten'* (Zach. 13:7). Hoewel de Here Jezus in de ogen van de wereld op het kruis de nederlaag leed, was dit de grootste overwinning die ooit is behaald. Door te sterven werd de satan met zijn eigen wapen, de dood, ontwapend en onttroond (Kol. 2:15). Daar schitterde de liefde van God als nooit te voren, en werden vele mensen gered van de eeuwige dood. Door Zijn sterven en opstanding uit de dood, heeft Jezus Christus de dood tenietgedaan, en leven en onvergankelijkheid aan het licht gebracht (2 Tim. 1:10).

‘*Het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden is het de kracht van God’* (1 Kor. 1:18). Met Paulus kijken we in verwondering naar dit mysterie: *‘Groot is het geheimenis van de godsvrucht: God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in de Geest, is verschenen aan de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid’* (1 Tim. 3:16). En we zien uit naar de verschijning van onze Here Jezus Christus: *‘De zalige en alleen machtige Here, de Koning der koningen en de Here der heren, zal Hem op Zijn tijd laten zien. Hij die als enige onsterfelijkheid bezit en een ontoegankelijk licht bewoont; Hem heeft geen mens gezien en niemand kan Hem ook zien. Hem zij de eer en eeuwige kracht. Amen’* (1 Tim. 6:15-16).

Een oude Latijnse inscriptie uit de eerste eeuw zegt: Ik ben, wat Ik was: dat is God. Ik was niet, wat Ik ben: dat is Mens. Ik ben nu beide: dat is God en Mens. God bevestigt Zijn Woord. De Here Jezus heeft gezegd: *‘Zie, Ik kom spoedig (…). Ik ben de Alfa, en de Omega, het Begin en het Einde. De Eerste en de Laatste’* (Openb. 22:12-13).

Over de geboorte van Christus

Het wonder van God én Mens in één Persoon kunnen wij niet begrijpen, en ook niet de wijze waarop Hij in Maria is verwekt. Wanneer we hierover nadenken, is het belangrijk te lezen wat Gods Woord ons hierover meedeelt. En daarbij moeten we niet ons menselijk verstand de vrije loop laten.

We lezen in de Bijbel dat God een Geest is, en dat Hij een ontoegankelijk licht bewoont. Geen mens heeft Hem gezien, of kan Hem zien. Maar ongeveer 2000 jaar geleden is er iets unieks gebeurd. God Zelf heeft een menselijk lichaam aangenomen. Net als bij ieder mens begon het heel minuscuul in de moederschoot van Maria, en het werd zichtbaar bij de geboorte van onze Heer. God heeft voor Hem, Jezus Christus, een lichaam toebereid.

Dus toen Hij ter wereld kwam, bij Zijn geboorte, zagen de engelen ook voor het eerst de grote Schepper. God is geopenbaard in het vlees. Het Woord is vlees geworden. Lees in dit verband Johannes 1:14, Filippenzen 2:6-11, 1 Timotheüs 3:16 en Hebreeën 10:5. De eerste mensen lieten zich verleiden door de satan tot ongehoorzaamheid tegenover God. Hij verleidde hen ertoe om als God te willen zijn – wat uiteraard nooit kan. Maar God kon wel Mens worden. De mens moest geoordeeld worden voor zijn zonden; dit zou echter zijn eeuwige dood betekenen. De mens zou voor zichzelf nooit de losprijs kunnen betalen, laat staan voor een ander (Ps. 49:8). Niemand was immers zonder zonde. De enige oplossing voor het zondeprobleem was dat God Mens werd. En Jezus Christus was hiertoe bereid. Hij werd Mens om in de plaats van zondige mensenkinderen te kunnen sterven aan het kruis (Joh. 19:6). Wat we nooit kunnen begrijpen, is dat Hij volkomen God was en bleef; en dat Hij tevens volkomen Mens is geworden en zal blijven.

Jesaja heeft veel mogen zien over de komende Messias. Hij schreef over Zijn wonderlijke geboorte, dat een maagd, een jonkvrouw, zwanger zou worden (Jes. 7:14). Ongeveer zevenhonderd jaar later zei de engel Gabriël tegen Maria dat zij zwanger zou worden en een Zoon zou baren, Die de Zoon van de Allerhoogste zou worden genoemd. Hij, de Zoon van God, was het Heilige, dat uit haar zou worden geboren (Luk. 1:35). Maria begreep dit niet, omdat ze geen geslachtsverkeer had met een man, en daarom vroeg ze aan de engel: Hoe zal dat mogelijk zijn? Ze kreeg als antwoord: de Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen – hetzelfde woord overschaduwen gebruikt de Septuaginta voor het neerdalen van de Sjechina op de Tabernakel.

Een andere engel maakte aan Jozef bekend dat Maria de moeder zou worden van Jezus Christus, de Messias. Vóór hun huwelijk en vóór de geboorte van haar Zoon heeft Jozef geen gemeenschap met haar gehad. Maria zou zwanger worden uit de Heilige Geest. Wat in haar ontvangen werd, was uit de Heilige Geest (Matt. 1:18-25). De voetnoot in de HSV bij ‘ontvangen’ zegt: letterlijk ‘verwekt’. Vergelijk het citaat uit Psalm 2:7 met de woorden: Tot wie van de engelen heeft God ooit gezegd: ‘U

bent Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt' (Hebr. 1:5)? Het is duidelijk dat dit verwekken niet zo plaatsvond als bij de conceptie van een mens.

De HEERE God heeft het lichaam van een vrouw willen gebruiken om door haar unieke Nageslacht, of Zaad, de satan te overwinnen en voorgoed een einde te maken aan zijn verleiding en macht. Tegen de slang, het medium van de satan, sprak God in het enkelvoud over *haar* Nageslacht, het Nageslacht van de vrouw! Niet in het meervoud over *jullie* Nageslacht, namelijk van Adam en Eva. Daarop noemde Adam in het geloof zijn vrouw 'Eva', omdat zij de moeder van alle levenden is.

Vrouwen brengen als vrouw en als moeder een nieuwe generatie mensenkinderen ter wereld. Toen Kaïn werd geboren, zei Eva: 'Ik heb een man van de HEERE gekregen'. Deze man werd echter een moordenaar (Gen. 3:1 - 4:16). Hij was door Adam verwekt, door een mens met een zondige natuur. Het bewijs werd geleverd dat een mens, die verwekt is door een onreine vader, niet rein kan voortkomen uit een vrouw (Job 25:4). Adam was door God geschapen naar de gelijkenis en het beeld van God. Kaïn en Abel, en later ook Seth, zijn door Adam zelf verwekt als zonen naar zijn gelijkenis en naar zijn beeld. Alle nakomelingen van Adam en Eva hadden een zondige natuur, die Adam als de hoofdverantwoordelijke sinds de zondeval op hen allen heeft overgedragen. Door Adam is immers de zonde in de wereld gekomen (Gen. 1:26; 5:3; Rom. 5:12).

In Jeremia 31:15 lezen we over wat er in Rama zou gebeuren. In die tijd was Rama de plaats waaruit de Joden werden gedeporteerd naar Babel. Vandaar dat er geween was in Rama! In Mattheüs 2:18 wordt dit toegepast op de kindermoord door Herodes in Bethlehem. In dit hoofdstuk in Jeremia lezen we in vers 22 een opmerkelijke passage: 'Voorzeker, de Heere heeft iets nieuws geschapen op de aarde: een vrouw zal een man omvatten'. Uit de samenhang blijkt dat dit behoort bij de Messiaanse profetie. Rabbijnen verklaarden dat dit wonderlijke vers een aanwijzing bevatte over de Messias, Die op een bijzondere manier uit een vrouw zou worden geboren (A. C. Gaebelein).

De Heere Jezus wordt nadrukkelijk het Nageslacht of het Zaad van de vrouw genoemd. Deze uitdrukking zou geen betekenis hebben, als Hij niet werkelijk 'het Zaad van de vrouw' zou zijn. Hij is juist waarachtig Mens, niet slechts door Zijn geboorte uit Maria, maar door als haar Nageslacht geboren te worden, d.w.z. met een menselijke natuur. Maar met een menselijke natuur zonder iets van de zonde te hebben. Dat laatste zou het geval zijn, als Jozef Hem zou hebben verwekt (Gen. 3:15; 4:1; Gal. 4:4; 1 Joh. 3:5; vgl. Joh. 14:30; Hebr. 4:15).

Vele jaren dacht de medische wetenschap dat de man in de baarmoeder van een vrouw, een vrouwelijke of een mannelijke cel binnenbracht. Rond het jaar 1850 ontdekte men echter dat een eicel van de vrouw, en een zaadcel van de man in de baarmoeder samensmolten en dat de vrucht in ongeveer negen maanden uitgroeide tot een baby van ongeveer vijftig centimeter. De Bijbel was de wetenschap vele jaren vooruit door te spreken over het Nageslacht, of het Zaad van de vrouw.

God, Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is, maakte uit één bloed heel het menselijke geslacht (Hand. 17:24-26). Om mensen met Zichzelf te kunnen verzoenen en de gemeente te verwerven, moest God dit echter tot stand brengen door het bloed van Zijn eigen Zoon (Hand. 20:28).

Hebreeën 2:14 benadrukt de waarachtige Mensheid van de Heere Jezus: Hij heeft werkelijk aan vlees en bloed van de mens deelgenomen, om daardoor met de hele mensheid in verbinding te komen. Hij is de Wortel en het Nageslacht van David. De Zoon van David is ook de Heere van David (Openb. 22:16; vgl. Ps. 110 en Matth. 22:41-45).

De veronderstelling dat Maria geen andere betrokkenheid bij de ontvangenis van de Heere Jezus zou hebben, dan alleen dat haar lichaam is gebruikt, zou echter Zijn geslachtsregisters betekenisloos maken. Zij was werkelijk de biologische moeder van Jezus (zie Bijlage 1 op pagina 35). In Mattheüs 1:1-17 vinden we het geslachtsregister van Jozef, de koninklijke lijn. Aangezien Jozef Maria tot vrouw had genomen, was Christus de wettige troonopvolger van Zijn voorvader David. In het Lukas-evangelie zien we het geslachtsregister van de Heere Jezus in de

burgerlijke lijn. Dit gaat terug via David en Abraham tot op Adam, dus hier zien we Zijn afkomst als Mens – als de Zoon van Adam, de Zoon van God.

Pauls schrijft over het evangelie van God ten aanzien van Jezus Christus, Zijn Zoon, Die wat het vlees betreft is geboren uit het geslacht van David. Maar wat de Geest van de heiligheid betreft, is Hij bewezen te zijn Gods Zoon in kracht, door Zijn opstanding uit de doden (Rom. 1:3-4).

Een beschrijving van ons prille begin als mensen vinden we in Psalm 139:14-17. Wij zijn ontzagwekkend wonderlijk gemaakt in de moederschoot, geborduurd in het verborgene. Als we denken aan onze eigen wonderlijke geboorte, hoeveel te meer komen we dan onder de indruk van het feit dat Jezus Christus geboren is uit de maagd. Maria heeft Hem negen maanden lang onder haar hart mogen dragen. Drieëndertig jaar later zou een zwaard door haar ziel, door haar hart gaan. Dit gebeurde bij het kruis.

Bij de aankondiging van de geboorte van de Heere Jezus Christus aan Maria was door de engel Gabriël voorzegd, dat Hij zou zitten op de troon van David. Het Heilige dat uit haar geboren zou worden, zou Gods Zoon genoemd worden. Aan Jozef was in een droom door een engel voorzegd dat Maria een Zoon zou baren, aan wie hij de naam Jezus moest geven; want Hij zou Zijn volk zalig maken van hun zonden. (Luk. 1:26-35; Matt. 1:18-25). Beiden hebben tijdens hun leven niet gezien wat hun specifiek was beloofd. Maria zag toen zij bij het kruis stond dat haar Zoon – Die Gods Zoon was – Zijn ziel heeft uitgestort in de dood en onder de overtreders is geteld, omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft en voor de overtreders gebeden heeft (Jes. 53:12). Jozef was naar alle waarschijnlijkheid al eerder gestorven.

De uitdrukking dat Maria een soort draagmoeder is geweest – dit in verband met Zijn heilige geboorte – stuit mij tegen de borst. Maria was een uitverkoren vat, en zij is door God begenadigd om de Christus onder haar hart te dragen. Met het doel om haarzelf en ook ons aan het hart van God te brengen. Eeuwig zullen wij God de Vader en de Heere Jezus aanbidden voor dit grote wonder.

Bijlage 1

Geslachtsregister van Jezus Christus

Er zijn twee lijnen te onderscheiden:

1. De burgerlijke lijn. Volgens Lukas 3:23-28. De zoon van Eli, de zoon van Adam, de zoon van God.

2. De koninklijke lijn. Volgens Mattheüs 1:1-17. De Zoon van David, de Zoon van Abraham.

Historische context	De burgerlijke lijn	De koninklijke lijn
* Geschapen ca. 4046 vóór Chr.	Adam *	
	Seth	
	Enos	
	Kenan	
	Mahalalel	
	Jered	
	Henoch	
	Methusalach	
	Lamech	
* Geb. ca. 2990 vóór Chr.	Noach *	
	Sem	
	Arfachsad	
	Kenan	
	Selah	
	Heber	
	Peleg	
	Rehu	
	Serug	
	Nahor	
	Tera	
* Geb. ca. 2038 vóór Chr.		Abraham *
		Izak
		Jakob
		Juda

Historische context	De burgerlijke lijn		De koninklijke lijn
* Verwekt door Juda bij zijn schoondochter Tamar		Perez *	
		Hezron	
		Aram	
		Amminadab	
		Nahesson	
* Huwde Rachab de ex-prostituee. Intocht in het land Kanaän ca. 1493 vóór Chr.		Salmon *	
* huwde Ruth de Moabitische		Boaz *	
		Obed	
		Isaï	
		David	
* Verwekt door David bij de vrouw van Uria. Geb. ca. 1013 vóór Chr.	Nathan (3e zn.)		Salomo (4e zn.) *
	Mattatha		Rehabeam
	Maïnan		Abia
	Meleas		Asa
	Eljakim		Josafat
	Jonan		Joram of Jehoram
* Ahazia niet genoemd in Matt. 1	Jozef		*
* Joas niet genoemd in Matt. 1	Juda		*
* Amazia niet genoemd in Matt. 1	Simeon		*
	Levi		Uzzia
	Matthat		Jotham
	Jorim		Achaz
	Eliëzer		Hizkia
	Joses		Manasse
	Er		Amon
	Eldoram		Josia
	Kosam		Jojakim
* Geb. ca. 536 vóór Chr.	Addi		Jechonia *
* Dochter Assir wordt niet genoemd in Matt. 1, wel in 1 Kron. 3:17	Melchi *		
* Neri getrouwd met Assir		Neri *	
* En zijn broer Pedaja		Sealthiël *	
		Zerubbabel	
	Rhesa		Abihud
	Joannas		Eljakim
	Juda		Azor
	Jozef		Zadok

Historische context	De burgerlijke lijn		De koninklijke lijn
	Semeï		Achim
	Mattathias		Eliud
	Maäth		Eleazar
	Naggai		Matthan
	Esli		Jakob
	Naüm		
	Mattathias		
	Jozef		
	Janna		
	Melchi		
	Levi		
	Matthat		
* De vader van Maria	Eli *		
* Maria wordt niet genoemd in Luk. 3 ** De man van Maria, uit wie geboren is Jezus, die Christus genoemd wordt	Maria *	Maria ondertrouwd met Jozef	Jozef **
* Naar men meende een zoon van Jozef	Jezus *		Christus

Bijlage 2

Het geslachtsregister van de nakomelingen van David

1 Kronieken 3

Salomo
Rehabeam
Abia
Asa
Josafat
Joram of Jehoram (gehuwd met Athalia, de dochter van Achab en Izebel)
Ahazia
Joas
Azaria of Uzzia
Jotham
Achaz
Hizkia
Manasse
Amon
Josia
Jojakim
Jechonia
Assir
Sealthiël
(zijn broer Pedaja)
Zerubbabel

Bijlage 3

Naamlijsten en geslachtsregisters

Gen. 5:1-32	Geslachtsregister van Adam tot Sem (refrein: en hij stierf).
Gen. 10	De eerste zeventig volken die over de aarde zijn verdeeld (Deut. 32:8).
Gen. 11:10-32	De nakomelingen van Sem tot Abraham.
Gen. 25:12-18	De zonen van Ismaël.
Gen. 36	De nakomelingen van Ezau.
Gen. 46:5-27	Jakob trekt met 66 zielen naar Egypte.
Num. 1	Telling van het leger van Israël in de woestijn.
Num. 3	Telling van de Levieten en hun taak.
Num. 7	Namen van de vorsten en hun offers.
Num. 26	De tweede telling van de Israëlieten. Zij nemen het land in bezit.
Joz. 12	Lijst van verslagen koningen bij het in bezit nemen van het land.
Joz. 13-21	Verdeling van het land naar de stammen en families.
1 Kron. 1	Geslachtsregister van Adam tot Abraham. Nakomelingen van Abraham.
1 Kron. 2	Nakomelingen van Juda.
1 Kron. 3	Nakomelingen van David.
1 Kron. 4	Nakomelingen van Juda en Simeon.
1 Kron. 5	Nakomelingen van Ruben, Gad en de halve stam van Manasse (het over Jordaanse).
1 Kron. 6	Het hogepriesterlijk geslacht en de nakomelingen Levi.
1 Kron. 7	Nakomelingen van Issaschar, Aser, Naftali en Efraïm.
1 Kron. 8	Nakomelingen van Benjamin en het geslacht van Saul.
1 Kron. 9	De bevolking van Jeruzalem en geslachtsregister van de Gibeonieten.
1 Kron. 11	Davids helden.
1 Kron. 12	Davids aanhangers te Zilklag en Hebron.
1 Kron. 24	De indeling van de vierentwintig priesterklassen.
1 Kron. 25	Namenlijst en verdeling van de zangers.
1 Kron. 26	Namenlijst van de poortwachters, de schatmeesters en de opzichters.
1 Kron. 27	Indeling van de legerleiding en hoge ambtenaren.
Ezra 2	Register van de Joden die uit Babel naar Jeruzalem terugkeerden (priesters die aan de hand van geslachtsregisters hun namen niet konden tonen, werden van het priesterschap geweerd).
Ezra 8	Namenlijst van familiehoofden die met Ezra terugkeerden uit Babel.

Ezra 10	Namenlijst van priesters die hun vreemde vrouwen wegzonden.
Neh. 3	Namenlijst van bouwers aan de muur van Jeruzalem.
Neh. 7	Namenlijst van de Joden die onder Zerubbabel terugkeerden.
Neh. 10	De oversten, de Levieten en de priesters die een verbond sloten om de wet van God te houden.
Neh. 11	De nieuwe inwoners van Jeruzalem en van de overige steden.
Neh. 12	Lijst van hogepriesters, priesters en Levieten.
Matt. 1	Geslachtsregister van Jezus Christus van Abraham tot Jozef, de man van Maria.
Luk. 3	Geslachtsregister van Adam tot Eli (de vader van Maria uit wie Jezus is geboren).
Rom. 16	Lijst van medewerkers in het evangelie.
Hebr. 11	De geloofshelden.

Bijlage 4

De boeken van God

'Ik heb u bij uw naam geroepen, u bent van Mij' (Jes. 43:1).

'Verblijd u erover dat uw namen opgeschreven zijn in de hemel' (Luk. 10:20; Hebr. 12:23).

De boeken werden geopend (Openb. 20:12).

Uw boek: het boek van de levenden. Dat zijn allen die op dat moment op de aarde wonen (Ex. 32:32; Ps.69:29; 139:16; Jes. 4:3). In contrast hiermee: *'Wie zich van mij afkeren, zullen in de aarde worden geschreven'* (Jer. 17:13).

Het gedenkboek: *Er is een gedenkboek geschreven voor wie Zijn Naam hoogachten* (Mal. 3:16). '*U hebt mijn omzwervingen geteld; doe mijn tranen in Uw kruik. Staan zij niet in Uw register?* (Ps. 56:9).

Het boek van het huis van Israël (Ezech. 13:9; Dan. 12:1).

Het boek des levens. Zij die leven uit God hebben (Fil. 4:3; Openb. 13:8; 17:8; 20:12, 15).

Het boek des levens van het Lam (Open. 13:8; 21:27).

De Bijbel: *'Ik heb hun Uw woord gegeven'* (Joh. 17:14).

Een onderwijzing van Ethan, de Ezrahiet.
Ik zal de blijken van goedertierenheid
van de HERE eeuwig bezingen,
van generatie tot generatie
Uw trouw met mijn mond bekendmaken.
Want ik heb gezegd: Uw goedertierenheid
zal voor eeuwig gebouwd worden;
Uw trouw hebt U vast doen staan in de hemel zelf.
Ik heb - sprak U - een verbond gesloten
met Mijn uitverkorene,
Ik heb Mijn dienaar David gezworen:
Ik zal uw nakomelingen tot in
eeuwigheid gestand doen houden,
uw troon bouwen van generatie tot generatie.
Daarom looft de hemel Uw wonderen, HERE,
Ja, Ik zal hem tot een eerstgeboren zoon maken,
tot de allerhoogste van de koningen van de aarde.
Eens heb Ik gezworen bij Mijn heiligheid:
Nooit zal Ik tegenover David liegen!
Zijn nageslacht zal voor eeuwig blijven,
zijn troon zal vóór Mij zijn, vast als de zon.

Psalm 89:1-6, 28, 36, 37

Overzicht publicaties Jan van Buren:

De geestelijke strijd door de eeuwen heen, vanaf de hof van Eden tot Armageddon; 108 blz.; ISBN/EAN 978-94-91797-11-8.

Het leven tot in eeuwigheid, op weg naar onze eindbestemming; 152 blz.; ISBN/EAN 978-94-91797-21-7.

Naar men meende... De geslachtsregisters van Jezus Christus; 40 blz.; ISBN/EAN 978-94-91797-25-5.

De uitgestoken handen van de Heiland, Verhalen en ervaringen van een evangelist; 58 blz.; ISBN/EAN 978-94-91797-24-8.

Vergeving, over vergeving van zonden en herstel van relaties; 108 blz.; ISBN/EAN 978-94-91797-28-6.

Schatrijk in Christus, Mijn identiteit in Hem; 172 blz.; ISNB/EAN 978-94-91797-36-1.

Het priesterschap van de christen, de praktijk van het priesterschap in het gezin en de gemeente; 132 blz.; ISBN/EAN 978-94-91797-40-8.

Ons spreken met God, Bijbelstudies in briefvorm over geloofszekerheid, bidden en getuigen als christen; 60 blz.; ISBN/EAN 978-94-91797-45-3.

Abraham, de man die God geloofde, Het verhaal van Abraham in de Bijbel; 80 blz.; ISBN/EAN 978-94-91797-49-1.

Wat zegt de Bijbel over..., Belangrijke thema's in Bijbels licht; 136 blz; ISBN/EAN 978-94-91797-51-4

Distributie:

CBC ‘t Gulden Boek te Houten
Website: www.cbcboek.nl
E-mail: info@cbcboek.nl